

KURYER KRAKOWSKI.

D. 20 Października 1835. W T O R E K.

Przesłano odpowiedź Ma-
xymilianowi oblegającemu
Kraków, cechującą Krakow-
ian wierność dla króla swe-
go roku 1587.

N^{er}
= 17.

Pismo to kosztuje kwartal-
nie złp. 6 i wychodzi co-
dziennie (wyjąwszy niedzie-
lę i święta uroczyste)
po południu.

W Drukarni Akademickiej, nakładem wydawcy A. Tessarczyka.

Polska. Dnia 15 b. m. przed wie-
czorem N. Cesarz Mikołaj przybył do
Warszawy, w towarzystwie Xięcia
Paskiewicza.

Austria. W imieniny ś. p. Cesarza
Franciszka, N. Cesarzowa Matka prze-
pędziła cały dzień na modlitwie. D.
5 października zakończył życie we-
teran weteranów Austrjackiego Jeur-
alitetu, sędziwy Feldmarszałek Ba-
ron Lattermann. Był przez wiele lat
prezesem najwyższego sądu wojsko-
wego, i od poprzedniego Cesarza bar-
dzo poważany. Jeszcze podczas oblę-
żenia Belgradu wr. 1788 za panowa-
nia Cesarza Józefa był przydany ow-
czesnemu arcyksięciu a potem Cesarzo-
wi Franciszkowi i wtedy pozyskał Je-
go względy. Liczył on 66 lat zupeł-
nych służby. Jego zwłoki pochowano
z nadzwyczajną okazałością. Cała za-
łoga wiedeńska znajdowała się na po-
grzebie. — Cesarzowska armja ma być
zmniejszona o 40,000 ludzi, lecz usku-
tecznienie tego przedsięwzięcia nastą-
pi dopiero w przyszłym roku. (G.B.V.)

Rossja. Patriarcha Atanazy w Je-
rozolimie napisał do arcybiskupa Hie-
rothejos, iż nieprzyjaciele wiary za-
grozili kościołowi świętego grobu
Chrystusa w Jerozolimie, lecz na wsta-
wienie się hr. Medem i radcy stanu
Norów, którzy Palestynę zwiedzali, I-
brahim pasza zniweczył zamiary nie-

wiernych.

(G.B.V.)

Litwa. Ludność w gubernii Wi-
leńskiej r. 1834 wynosiła 579,868 o-
sób. Godnym jest uwagi stosunek Izra-
elitów do Chrześcian między kupcami
i obywatelami: do pierwszego stanu
należy 129 chrześcian a 921 żydów;
z 65,050 obywateli tylko 7839 jest
Chrześcian, a inni są żydzi. (G.B.V.)

Hiszpanja. Z deputowanym Las
Navas połączyło się 6,000 powstań-
ców z Estramadury: napisał on do
swych przyjaciół w Madrycie, iż po-
stanowił wymóżyć uznanie praw 7 pro-
wincyi (6 Andaluzijskich i La Man-
cha.) Ufając w jedność tych prowinc-
cyi, które mu władzę nad sobą po-
wierzyły, niechce p. Las Navas wcho-
dzić w żadne układy. Znajduje się
teraz w Aranjuez, sławnem mieszka-
niu Królów hiszpańskich, daje lub od-
mawia passportów, i nakłada samo-
wolnie podatki. Toledo musiało mu w
48 godzinach dostawić 12,000 racyi
żywności dla jego żołnierzy. Rachuje
on na powstanie w Madrycie, skoro
się zbliży do tej stolicy. — Do Kadyxu
przywieźli z Gibrataru Anglicy towa-
rów za 4 miliony funtów szterlingów,
nie opłaciwszy cła ani grosza, pod po-
zorem że te towary, między którymi
jest wiele broni, pojedą do Madrytu,
tę zaś broń dostali powstańcy Andalu-
zyi. — Wiadomość o mianowaniu mi-

nistrem pana Mendizabal, przyjęto z radością w Kadyxie. Program jego i list do Królowej czytano w teatrze z wielkimi oklaskami. — Kroki nieprzyjacielskie Karolistów względem granic francuzkich, zupełnie teraz ustały, w skutek rozkazu ich dowódcy, który zagroził karą śmierci każdemu, kto będzie strzelał do Francuzów. — Jeden posłaniec Don Karlosa był 29 września schwyty przy granicy francuzkiej: rzucił on swoje papiery, wyrwał się i zaczął uciekać. Lecz jeden Hiszpan doścignął go i przebił sztyłem. Później dopiero poznał, iż zabił rodzzonego brata swej matki — Z miasta Perpignan donoszą, iż pod Figueras około 1500 Karolistów zostało pobitych; ich dowódzca Giral stał schwyty i rozstrzelany. Jenerał Ayerbe donosi, iż pobił 4,000 Karolistów. Oddział Nawareczyków, który chciał wtargnąć do Katalonji, niemógł powrócić do Nawarry, i rozbitki jego mają się teraz znajdować w Katalońskich Pirenejach. — Junta Barcelony wydała do mieszkańców odezwę, w której z radością donosi, o mianowaniu Myny naczelnikiem wojennym; dalek, że sejmiki prowincjonalne zostaną przywrócone, że 100,000 armja zostanie zgromadzona dla wytępienia Karolistów; nareszcie że rząd zaręczy im swobody. W końcu wzywa mieszkańców, aby ufali p Mendizabal. GBV

Francja. Dnia 6 Października uwięziono znowu wielu wojskowych z załogi paryzkiej. Te liczne uwięzieniż mianowicie wojskowych, dają powód do rozmaitych domysłów. W skutek doniesienia wielu pułkowników, mają być zmienione pułki skła-

dajce załogę Paryża. Najwięcej osób uwięziono w pułkach, które zostały przeznaczone do Algieru. Istotne przyczyny tego całego postępowania są dotąd zakryte tajemniczą zasłoną. — Minister Thiers odjechał z Paryża i znajduje się teraz w mieście Lille. Sądzą że jego podróż zostaje w związku z rozdwojeniami w ministerjum, i że za swoim powrotem już nie będzie ministrem. Minister wojny widuje się teraz bardzo często z Xięciem Orleanu, z czego prorokują niektóre gazety zmianę ministrów. Również kłótnie między gazetami ministerjalnymi zapowiadają, jeżeli nie całą, to przynajmniej częściową zmianę dotychczasowych ministrów. — Kurjer francuzki mówi: „Gazety angielskie już zaczynają teraz wyraźniej objawiać opinią swojego rządu o postępowaniu naszego gabinetu i naszych dyplomatycznych agentów względem Hiszpanii. Zmiana w sposobie myślenia naszego rządu względem królowej Krystyny od wstąpienia pana Mendizabal do ministerjum, nie mogła wistocie ująć długo barczności w Londynie. Dotąd najgwałtowniejsza mowa gazet angielskich była tylko wymierzona przeciw p. Rayneval naszemu posłowi w Madrycie; lecz zaczekajmy tylko! skoro czynności lepiej zostaną poznane, zwrócą swoją mowę i przeciw naszemu rządowi.“ — Znowu się rozchodzą pogłoski o amnestyi dla więźniów politycznych; amnestja byłaby najkorzystniejszą dla Karolistów. Jest bowiem mowa o uwolnieniu ministrów więzionych w Ham, — Zdaniem lekarzy, sam jeden Fieski jest najzdrowszy teraz z 4 spółwinnych. Pani Pe-

tit, wmiieszana w jego sprawę, skoro usłyszała rozkaz udzielający jej wolność, zemdłała z radości. Nina Lassave była kilkakrotnie razem z nim słuchana. Na jednym posłuchaniu dał jej Fieski 10 franków, aby sobie suknię kupiła. — Morey, który się chciał zamorzyć, został nareszcie przez głód zwyciężony, i namyślił się do jedzenia. Pepin jest bardzo chory. — Gazeta *Bons Sens* wątpi o wyleczeniu Fieskiego, i utrzymuje, że lekarze oświadczyli, iż rana jego głowy wkrótce się odnowi. Mocno naruszenie mózgu, z którego czaszka była zupełnie zdarta, już pokazuje swoje skutki, gdyż Fieski wpada niekiedy w szaleństwo. Gdy p. Sebastiani powracał z Londynu osobliwy przypadek przytrafił się w Kale. Gdy bowiem p. Sebastiani znajdował się angielskim brzegu, miał zostawiony wybór odbyć żeglugę na angielskim lub francuzkim okręcie. Wybrał pierwszy, sądząc, że Anglicy prędzej żeglują. Francuzki kapitan poszedł na wyścigi z angielskim i w 40 minut przypłynął pierwej do Kale. Gdy generał Sebastiani tam nadpłynął, przyjęli go majtkowie francuzkiego statku z głośnym śmiechem. — W mieście Rennes uwięziono z politycznych przyczyn 20ści adwokatów. — Gazety niemieckie donoszą, iż wychodźców Polski Pac zakończył życie w Smyrnie w końcu sierpnia bieżącego roku.

(G. B. V.)

Włochy. Wielu sądziło, że wyprawa robiona w porcie Gienueńskim miała na celu wysadzenie na ląd Don Miguela w Hiszpanii przy brzegach Walencji. Rozsądniej uważający rzeczy są tego zdania, iż owe uzbrajania

w Gienui są tylko skutkiem dyplomatycznych niesnasek między Sardynją i Portugalją, aby się przygotować na wszelki przypadek. Gazety gienueńskie donoszą 23 września: „Lękamy się wypowiedzenia wojny, która by nasz cały handel zniszczyła. Pułkownik Giraldes, jeneralny konsul Portugalski, zażądał do wyjazdu pasportów na rozkaz swojego rządu. Spodziewamy się jednak, iż nasz rząd uczyni wszystko aby go zatrzymać. Tego rano margrabia Palucci udał się do niego, lecz niewiadomo, o czem rozmawiali. To tylko wiemy, iż zaraz po tem posłuchaniu, francuzki konsul wysłał umyślnego gońca do francuzkiego posła w Turynie. Niektórzy uważają to za znak dobry. — Gazety Sardyńskie wyrzucają rządowi Portugalskiemu, iż popełnił niesprawiedliwość zrywając wszelkie stosunki z królestwem Sardynii, p. bowiem Rodriguez, któremu kazano opuścić Sardynją w 24 godzinach, już od 2 lat przestał być dyplomatycznym agentem. — W skutek tej nieprzyjaźni, kazał król Sardyński wojsko lądowe i morskie postawić na stopie wojennej.

(GBV.)

Turecja. Powstanie w Albanii zostało przytlumione. Wielkorządca Rumelii, Mehmed pasza wtargnął jako zwycięzca do Skutary 22 września. Hafis pasza Skutary został wezwany do Stambułu, a naczelnicy powstańców schronili się do Bośni i Montenegro. Umowy poprzednio zawartej nieuznał pasza Rumelii, lecz Skutary jczykowie musieli się zdać na łaskę. — Ze Stambułu przybył d. 28 września do Belgradu posłaniec z li-

stami od xięcia Miłosza. Miłosz donosi, iż zmiana w konstytucyi Serbów szczęśliwie przyszła do skutku i spodziewa się wkrótce powrócić do swego kraju. — Lord Durham będąc w Stambule, miał w swoim towarzystwie angielskich oficerów, którzy wyjechali z Odessy na obejrzenie rosyjskich zakładów wojskowych nad morzem Czarnem, a teraz chcą się udać do Kijowa, gdzie N. Cesarz Mikołaj odbędzie rewją po powrocie z Cieplic. — Co zrobił Lord Durham w Stambule, nikt dotąd niewie. Dobrze świadomi rzeczy zapewniają, iż Lord chciał się tylko przysłuchać i przypatrzeć, a z niczem się niewymówić. GBV

W Paryżu otwarto salę rozrywki, gdzie od 8mej rano do 11ej wieczór, ciągle kilka osób komiczne anegdoty opowiada; wstęp do tej kawiarni do wciup kosztuje groszy polskich pięć. — Według dzienników paryzkich, biała gorczyca, zażyta w 9, 12 do 15 łyżeczkach dziennie, niezawodnym ma być środkiem przeciw cholercze, którego wiele osób z bardzo pomyslnym dotąd znany okręt wojenny jest Pensylwanja, który teraz w Filadelfii stoi na warsztacie; długość jego wynosi 220 stóp, szerokość stóp 60, a 51 stóp głębokości. Ciężaru bierze 3,300 beczek, 140 dział, i przy wietrze może 18,311 łokci żaglowego płótna rozwinać; wielki maszt ma 278 stóp, jedyna kotwica waży 100,000 funt. R.L.

* *Fandango*. Skoro wieczór wonny i chłodny spuści się na doliny Andaluzji i Walencyi, zaraz po wioskach

gromadzi się młodzież, a brzęk gitary i śpiewu wzywa ochotczych do narodowego tańca *fandango*. Wysuwa się para, zrazu wolno płąs idzie przy klaszczących grzegotkach, potem coraz żywiej i żywiej, aż do najrażniejszych poskoków i giestów, wyrażających triumf miłości, nadzieję, zdradę, prośbę, przebaczenie. Nawet i wyższe stany mają upodobanie w tym tańcu. Jednakowoż bojący się zgorzelenia dla Hiszpańskich ocz, serc i nóg, żądali po razy kilka, aby *fandango* zostało zakazane. Zapozwano tancerze przed sąd: najbieglejsi stanęli tancerze, i z takim wykonali go urokiem, iż zaczarowani sędziowie wydałi wyrok, że tak pięknego tańca niepodobno zabronić. Tym sposobem Hiszpanja ocaliła swój ulubiony taniec, własnem jego zwycięstwem.

Zwierzę przedpotowe. P. Finney znalazł w Ameryce w rzece słonej *Big Bone Lik*, na 11 stóp pod ziemią, całkowity kościotrup skamieniały zwierzęcia niesłychanej wielkości. Ma bowiem 10 do 12 rzędów przednich zębów na jedną i dwie stopy długich, w koło ustawionych jak palce u ręki ludzkiej. Zwierzę to miało 12 łokci i pół wysokości, a 50 łokci długości. Trudno dzisiaj odgadnąć jak i kiedy żyło to ogromne zwierzę, przy którym słońce a nawet olbrzymie mamuty są karłami.

Przybyli do Krakowa. Walchnowska Anna, Baroński Stefan, Lubiczek Jakób z Polski, Miklaszewski Wawrzeniec z Prus. Bochnik Jan, Opfermann Karol, Wisłobodzki Kladyusz, Wisłobodzki Kazimierz z Galicyi.

Dziś w południe stopni ciepła 14.